

дъщеря, Иоше ъ, Койчо, сираче И нема тънки дарове. *ib.* 65, 7—10. Въ срѣда сж дара кроили, В четвъртак сж го съшили... В неделя сватба дигнали. *ib.* 18—19. 22. Дозволи ми да занесж даровы на велики-атъ жупанъ Кіевскы. *P.* 14. Святославъ приймаше отъ нихъ даровы. *ib.* 33. Наша мома є еще малка, не си є дотъкала еще дарове, тжсь годинж вщѣмъ ж жени еще, да ѡ ся понарадвамы, да ни пошета. *Пк.* 102. *Са.* мѣстж.

Дарувѣмъ Дарвѣ Дарж *м. дл. (сж вин. или дат. лица и вин. вещи)* дарю, одаряю, посвящаю: „Стани, Стано, да ме дарвишъ Отъ твое-то бѣло лице!“ Руса Стана говореше: „Айти тебѣ Самовило, Айде майка да те дарвить Отъ мое-то бѣло платно!“ „Туку стани да ме дарвишъ За твои-те цѣрни очи!.. Туку стани да ме дарвишъ За твое-то бѣло гърло!“ „Айде майка да те дарвить За мой-отъ ко'анъ герданъ...“ *М.* 5. Що сѣ милували, Господъ ги дарувалъ, Протече'а седумдесетъ чешми Злато и стрebro. *ib.* 31. Алъ пзанъ иматъ млада не'еста Ржка да бацить, даръ да ѣ дарва? *ib.* 66. И го кладе н' една расжарница, И го дѣрва два жлѣта дукада. *ib.* 189. 'Си-те ж (момж-тж) дарвѣтъ по жлѣтица. *ib.* *p.* 518. *О милостынѣ:* „Даруй ме стрино, жити Петре-та“ — — *М.* 131. „Дарви ме, вуйко, жити Маріа!“ — „Айде отъ тука цѣрна Егюпо!“ — „Камо Маріо я да те дарва?“ *ib.* 79. Пенка въ балкана отиде, Да си юнаци дарува Заради сватба пенкина. *Д.* 18, 40. 42—43. Жены-тѣ даривать отроче-то: коя съсь жлѣтица, коя съсь грошче или старо рунче. *Ч.* 4. Ходи, като недарена снаха. *ib.* 237. Азъ шж д' идж, — дарбж джгы дѣря. *ib.* 305. Дж си дѣрж ду триста юнакж. *ib.* 306. Дарба да ви дара, Две тенки кошулъ — *В.* 96. Дарѣте и гостѣте пратеник-атъ (*Одарите и гостите гонца*). *P.* 49. На примѣръ да ти подари община-та една малкж земпцж, колко-то можешъ да прѣкопаешъ. *Л. Д.* 1873 *p.* 214. А и съ ума си, колко-то остъръ и быстъръ да му го е подарилъ Господъ. *ib.* 220. На сутрѣнѣта, ко-ято бѣ св. Недѣля, Робенсынъ я дари за почивка, молба и приговаряніе. *РА.* 27. Ой вы храбрїи соколове! Вы 'сте дарени с' силъ юначество! *Гн.* 118. Человѣкъ даренъ съ тѣзи доблестъ. *Т.* 228.

Даскалъ (*сж греч. διδάσκαλος*) *с. м.* Даскалче *с. с.* ум. учитель (*См. Kanitz II, 217 и слѣд.*). Даскалувамъ *м. дл.* учительствую: Койчо ле, младо даскалче! Не либи, Койчо, Павунка, Павунка не ъ за нази Че ъ сирмашка дъщеря. *Д.* 65, 3. 6—8. Тога бае Иванъ или бае Стоянъ трѣбваше да ся нарѣче „даскалъ“, ксе-то ще каже по грѣцкы учитель. *Л. Д.* 1869 *p.* 160. Добр' утро киръ даскале! *ib.* 1873 *p.* 155. Да ги дадатъ зимаска на даскала да научать бари име-